

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-1325/2016

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Lovri Sardeliću, kao sucu pojedincu, na prijedlog višeg sudskog savjetnika-specijalista Domagoja Klinžića, u pravnoj stvari tužitelja ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Podružnica Zagrebačke ceste, OIB: 85584865987, Ulica grada Vukovara 41, Zagreb, zastupanog po punomoćnici Aniti Hukelj, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika MEŠIĆ COM d.o.o., OIB: 16308837296, Strojarska cesta 22, Zagreb, zastupanog po punomoćnici Aniti Filipović, odvjetnici u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 9. lipnja 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, s danom objave 17. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. U cijelosti se ukida platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba, Ul. Matije Mrazovića 6/I, posl. br. Ovr-3714/2016 od 19. veljače 2016. kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 16.964,71 eura sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 27. veljače 2013. do isplate, te kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju ovršni trošak postupka u iznosu od 948,67 eura sa pripadajućim zateznim kamatama, u roku od 8 dana, te se tužbeni zahtjev odbija u cijelosti kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 6.966,07 eura, u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u iznosu od 9.031,28 eura.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba, Ul. Matije Mrazovića 6/I, posl. br.

Ovr-3714/2016 od 19. veljače 2016., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se ovršni prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. Tuženik u prigovoru pobija rješenje o ovrsi u cijelosti.

Ističe da u svojim poslovnim knjigama nema evidentirano utuženo potraživanje.

Osporava da vjerodostojna isprava sadrži sve sastojke propisane čl. 31. st. 3. Ovršnog zakona.

Ističe da je utuženi račun u više navrata osporio i vratio tužitelju, a sve uz razloga što je tuženik s danom 28. rujna 2012. otkazao privremenu regulaciju prometa, po rješenju tužitelja klasa: UP/I-340-08/12-002/233, urbroj: 251-13-91/203-12-11/AM od 31. kolovoza 2012., te da za predmetnu uslugu nije izdao narudžbenicu, slijedom čega smatra da tužitelj potražuje naknadu za nešto što nije izvršio.

Osporava stranačku sposobnost tužitelja.

Ističe prigovor zastare.

2. Tužitelj podneskom od 4. listopada 2016.. dodatno obrazlaže i dokumentira tužbeni zahtjev, u bitnome navodeći da je utuženi račun izdan sukladno rješenju tužitelja klasa: UP/I-340-08/12-002/233, urbroj: 251-13-91/203-12-11/AM od 31. kolovoza 2012. a temeljem kojeg je odobrena privremena regulacija prometa u Ulici Hrvatske bratske zajednice (istočni i zapadni kolnik), a radi izvođenja radova izgradnje pješačkih pothodnika i izgradnje komunalne infrastrukture, a izvođač radova je bio upravo tuženik, koji nije mogao samovoljno odjaviti privremenu regulaciju iz razloga što je ista morala biti postavljena sve do puštanja svih prometnica u rad.

Navodi da je točno da je dio privremene regulacije odjavljen 28. rujna 2012., koji dio se odnosio na regulaciju po privremenim provizorijima dok je ostatak regulacije vezan za osiguranje ulaska i izlaska vozila na gradilište (fontane), kao i zabrana kretanja za pješake, ostala do završetka gradnje fontana 15. prosinca 2012.

Osporava i ostale prigovore tuženika kao neosnovane.

3. U daljnjem tijeku postupka stranke u bitnome ostaju kod dotad iznijetih navoda.

4. Sud je sukladno čl. 220. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023, dalje u tekstu: ZPP), izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu.

Pribavio je službenim putem od Gradskog ureda za prostorno uređenje i izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet Sektor za ceste Ulica grada Vukovara 58 b, sva izdana rješenja kojima se je regulirala prometna regulacija na Ulici hrvatske bratske zajednice, u razdoblju obavljanja građevinskih radova.

Pribavio je službenim putem od Porezne uprave podatak da tuženik utuženi račun nije zaveo u poslovnim knjigama, te koristio pravo na odbitak pretporeza po istom, te da isti nije knjižen jer je vraćen izdavatelju kao neosnovan.

Proveo je dokaz saslušanjem svjedoka Miljenka Kolarića, Zdravka Krište, Namika Husića i Ivice Blažuna, čije je iskaze prihvatio samo u dijelu u kojem su u suglasju s dokumentacijom u spisu, obzirom su, kao zaposlenici stranaka, odnosno osobe angažirane od jedne od stranaka u sporu, osobno zainteresirani za uspjeh stranaka u sporu.

Proveo dokaz saslušanjem tužitelja po odgovornoj osobi, koji je iskazao da nema neposrednih saznanja o predmetnom gradilištu obzirom da u navedenom razdoblju nije bio odgovorna osoba tužitelja.

Proveo dokaz saslušanjem tuženika po odgovornoj osobi, čiji je iskaz prihvatio samo u dijelu u kojem je u suglasju s dokumentacijom u spisu, obzirom je osobno zainteresiran za uspjeh tuženika u sporu.

Provedeno je kombinirano građevinsko prometno vještačenje.

5. Stalni sudski vještak za graditeljstvo Jasenka Dizdar u nalazu i mišljenju od 21. svibnja 2020. navodi da tuženik nije bio dužan isplatiti tužitelju iznos iz utuženog računa, obzirom račun nije naručen, odnosno nije priložena narudžbenica tužitelju, te da tuženik nije bio dužan isplatiti troškove za radove za koje nije dokazano da su izvedeni.

6. Tužitelj podneskom od 7. srpnja 2020. prigovara nalazu i mišljenju vještaka Jasenke Dizdar, u bitnome navodeći da se nalaz sastoji od paušalnih, neprovjerenih i netočnih navoda vještaka, i zaključak je pun nedostataka, nepotpun je i paušalan te stoga postoji osnovana sumnja u pravilnost ovakvog zaključka.

Navodi i da je pogrešan stav vještaka da su domena njegove procjene podaci koji se tiču ugovornih odnosa, te ističe da o tome odlučuje sud na temelju slobodne ocjene dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja, a da je vještak bio dužan utvrditi cijenu radova prometne regulacije, u skladu sa zadatkom suda i Rješenjem o privremenoj regulaciji, Klasa: UP/I-340-08/12-002/233, od 31. kolovoza 2020.

7. Stalni sudski vještak za graditeljstvo Jasenka Dizdar u pisanom očitovanju na prigovore tužitelja na nalaz i mišljenje u bitnome navodi kako ostaje kod svog zaključka iz nalaza i mišljenja od 21. svibnja 2020.

8. Tužitelj je u daljnjim podnescima u bitnome ostao kod iznijetih prigovora na nalaz i mišljenje vještaka Jasenke Dizdar.

9. Stalni sudski vještak za graditeljstvo Jasenka Dizdar u pisanom očitovanju od 3. ožujka 2023. navodi da ima ozbiljne zdravstvene probleme, za što dostavlja medicinsku dokumentaciju, zbog kojih nije u mogućnosti nadalje sudjelovati u ovom parničnom postupku.

10. Stalni sudski vještak za promet, vozila, plovila i strojarstvo Neven Ereš iz EREŠ VJEŠTAČENJA d.o.o., u svom nalazu i mišljenju od 10. listopada 2023. navodi da provedena analiza pokazuje da je tuženik najvjerojatnije naručio privremenu regulaciju prometa od tužitelja i da radi završetka izvođenja radova na komunalnoj infrastrukturi sa danom 28.09.2012. godine u najvećoj mjeri otkazao

privremenu regulaciju prometa od tuženika koja se odnosi na predmetni račun na listu 4 spisa u ukupnom iznosu s PDV-om od 127.820,63 kn.

Ako otkazivanje privremene regulacije prometa tuženika tužitelju putem poruke elektroničke pošte nije bilo pravovaljano, tada tehničkim putem nije moguće isključiti mogućnost da su svi obračunati troškovi privremene regulacije prometa prema računu tužitelja listu 6 spisa u ukupnom iznosu s PDV-om od 127.820,63 kn bili tehnički prihvatljivi i opravdani.

Ako je otkazivanje privremene regulacije prometa tuženika tužitelju putem poruke elektroničke pošte bilo pravovaljano, tada su obračunati troškovi privremene regulacije prometa prema računu tužitelja listu 6 spisa u ukupnom iznosu s PDV-om od 127.820,63 kn samo djelomično tehnički prihvatljivi i opravdani u ukupnom iznosu s PDV-om od 54.446,50 kn.

11. Tužitelj se podneskom od 3. studenog 2023. očitovao na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Nevena Ereša navodeći kako prihvaća dio nalaza i mišljenja u kojem vještak navodi da ako je otkazivanje privremene regulacije prometa tuženika nije bilo pravovaljano, tada su svi obračunati troškovi privremene regulacije prometa prema predmetnom računu tužitelja u iznosu s PDV-om od 127.820,63 kn tehnički prihvatljivi i opravdani, ponavljajući stav da tuženik nije mogao samovoljno otkazati privremenu regulaciju prometa.

Odnosno, da smatra da je neosnovan nalaz i mišljenje vještaka u dijelu u kojem vještak navodi da su obračunati troškovi privremene regulacije prema predmetnom računu tužitelja samo djelomično tehnički prihvatljivi i opravdani u ukupnom iznosu od 54.466,50 kn s PDV-om u slučaju da je otkazivanje privremene regulacije prometa tuženika tužitelju bilo pravovaljano.

12. Tuženik se podneskom od 8. studenog 2023. očitovao na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Nevena Ereša navodeći da iz nalaza i mišljenja proizlazi da vještak utvrđuje da Računu od 31.01.2013. na iznos od 127.820,63 kn ne prileži specifikacija obračunatih troškova.

Osim navedenoga, po stavu tuženika, spisu ne prileži niti jedan dokaz da je usluga izvršena.

Slijedom navedenoga, tuženik osporava izračun vještaka, i u jednoj i u drugoj varijanti, odnosno i u iznosu od 127.820,63 kn i iznosu od 54.446,50 kn, s obzirom da nije moguće utvrditi iznose jer računu ne prileži specifikacija.

13. Obzirom je tužitelj na nalaz i mišljenje sudskog vještaka za graditeljstvo Jasenke Dizdar od 21. svibnja 2020. istaknuo prigovore, a ista je sud pisanim putem obavijestila sud da zbog zdravstvenog stanja nije u mogućnosti pristupiti sudu radi obrazloženja nalaza i mišljenja, te nije pristupila ročištu od 2. veljače 2024., te telefonskim putem ponovo izjavila da zbog zdravstvenog stanja nije u mogućnosti pristupiti sudu radi obrazloženja nalaza i mišljenja, sud je, temeljem čl. 261. ZPP-a, odredio novo građevinsko vještačenje te je za osobu vještaka imenovao Bojana Linardića, stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo, prostorno uređenje i okoliš iz Zagreba.

14. Stalni sudski vještak za graditeljstvo Bojan Linardić u nalazu i mišljenju od 28. srpnja 2025. navodi da s obzirom na sve navedene okolnosti utuženi račun tužitelja, tuženik nije bio dužan podmiriti, jer ne sadrži specifikaciju stvarnih troškova, utemeljenu na "Cjeniku vertikalne signalizacije i opreme za privremene regulacije

prometa" Zagrebačkog Holdinga te stoga račun ne predstavlja vjerodostojan iskaz cijene radova izvršene usluge radova prometne regulacije tijekom predmetnog vremenskog razdoblja.

Ovakav zaključak vještak dodatno obrazlaže navodeći da u "Cjeniku vertikalne signalizacije i opreme za privremene regulacije prometa" Zagrebačkog Holdinga koji prileži spisu ne postoje sve stavke prikazane na situaciji iz rješenja Grada Zagreba klasa: UP/I-340-08/12-002/233, urbroj: 251-13-91/203-12-11/AM od 31. kolovoza 2012., niti su opisi stavki povezani s uobičajenim šiframa za pojedinačni prometni znak, kako je to bilo uređeno Pravilnikom o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama (NN 33/05, 64/05, 155/05 i 14/11; sada 92/19). Na odgovarajućoj situaciji (list 53 spisa) postoje jasne oznake pojedinih prometnih znakova (A25, E01, K31 i dr.), no njih nije moguće jednoznačno povezati sa stavkama navedenim u Cjeniku, jer nisu poznate niti odabrane klase retrorefleksije (folija A ili B). Radi navedenoga, samo na temelju situacije, cjenika i određenog vremenskog perioda, nije moguće utvrditi specifikaciju troškova iz utuženog računa.

15. Tužitelj se podneskom od 3. listopada 2025. očitovao na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Bojana Linardića navodeći da nije zadatak vještaka dati kritički osvrt na vještačenja drugih vještaka u ovom predmetu s obzirom da je zadatak vještaka jasno određen rješenjem suda, te se predlaže sudu da ne uzme u obzir navode vještaka Bojana Linardića izvan jasno određenog zadatka suda. Uz to, i pravno neosnovani su navodi vještaka Bojana Linardića o tome da je vještak Neven Ereš donio pogrešan zaključak o tome kako prihvatljivost i opravdanost obračunatih troškova privremene regulacije ovisi o pravovaljanosti otkazivanja privremene regulacije prometa putem poruke elektroničke pošte.

S tim u svezi, tužitelj ponavlja da tuženik nije mogao kao izvođač samovoljno odjaviti prometnu regulaciju što proizlazi iz predmetnog Rješenja kojim je određeno da privremena regulacija traje do 15.12.2012., a toč.2. Rješenja određeno je da je postavlja, održava i uklanja ovdje tužitelj.

Dakle, privremenu regulaciju tužitelj uklanja po završetku radove što je u skladu i s navedenim rješenjem i s odredbom čl.62.st.2. Zakona o cestama kojom je propisano da se po završetku radova privremena regulacija mora odmah ukloniti.

U odnosu na matematički izračun vještaka Bojana Linardića, ističe se da vještak nije obavio svoj zadatak i utvrdio cijenu radova prometne signalizacije sukladno predmetnom Rješenju o privremenoj regulaciji, situaciji koja je sastavni dio tog rješenja i Cjeniku vertikalne signalizacije i opreme za privremenu regulaciju prometa, već je izvršio matematički zadatak koji je sam sebi zadao, odnosno pokušavao je podijeliti broj dana privremene regulacije s pojedinačnim jediničnim cijenama iz Cjenika.

Smatra da je vještak mogao izračunati cijenu radova prometne regulacije koja je odobrena Rješenjem o privremenoj regulaciji Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, Sektora za ceste, Klasa: UP/I-340-08/12-002/233, od 31.8.2020.g., budući da se u spisu nalaze predmetno Rješenje o privremenoj regulaciji, situacija koja je sastavni dio tog rješenja i Cjenik vertikalne signalizacije i opreme za privremenu regulaciju prometa, te prigovara nalazu i mišljenju

16. Vještak Bojan Linardić se 22. travnja 2026. očitovao na istaknute prigovore tužitelja na njegov nalaz i mišljenje navodeći da je predmetno vještačenje po svojoj naravi kombinirano prometno-građevinsko vještačenje, budući da obuhvaća

elemente prometne regulacije (prometna signalizacija, režim prometa), kao i elemente iz građevinskog područja (obračun radova, primjena cjenika, troškovnik). U takvim slučajevima nužno je primijeniti interdisciplinarni pristup, pri čemu pojedini tehnički zaključci ne mogu biti doneseni izolirano, već isključivo kroz međusobno povezanu analizu svih relevantnih tehničkih parametara. Svako parcijalno ili selektivno tumačenje pojedinih elemenata dovelo bi do metodološki neispravnog i stručno neodrživog nalaza.

U odnosu na navode tužitelja kako zadatak vještaka nije dati osvrt na vještačenja drugih vještaka, vještak ističe da ti prigovori ne zadiru u bit nalaza i mišljenja, već proizlaze iz tužiteljeva pojednostavljenog pristupa složenosti predmetnog vještačenja, budući da se radi o kombiniranom građevinskom i prometnom vještačenju u kojem pojedini tehnički elementi (oprema, vrijeme, prostorni raspored, cijene i drugo) ne mogu biti promatrani izolirano, već isključivo u njihovoj međusobnoj povezanosti, slijedom čega je razmatranje cjelokupne stručne građe u spisu, uključujući i prethodna vještačenja, bilo nužno radi osiguranja unutarnje logičke povezanosti nalaza, a ne, kako sugerira tužitelj, odstupanje od zadanog zadatka, pri čemu predmetni prigovor nije od utjecaja na pravilnost i cjelovitost donesenih stručnih zaključaka. Primjerice, navedene točke 1. – 5., na stranici 6. Nalaza i mišljenja, na jasan način ukazuju na mane prethodnog vještačenja iz područja prometa, koje bi s ovim građevinskim vještačenjem trebalo činiti koherentnu cjelinu. Zašto je za ovog vještaka zaključno mišljenje vještaka Nevena Ereša neprihvatljivo, obrazloženo je u nastavku istog Nalaza i mišljenja (srpanj 2025.), kao i u ovom očitovanju. Dakle, prigovor tužitelja je u cijelosti neosnovan, jer vještak nije prekoračio zadatak, već je isti izvršio u skladu s pravilima struke, pri čemu analiza prethodnih vještačenja predstavlja standardni stručni postupak, a ista nije dana radi njihove pravne ocjene, već radi provjere tehničke konzistentnosti i činjenične utemeljenosti.

Vezano za tužiteljevo isticanje nemogućnosti tuženika da kao izvođač samovoljno odjavi prometnu regulaciju, vještak ovdje naglašava kako to pitanje nije dio njegova Nalaza i mišljenja, već je ta pravna ocjena isključivo na odluci Suda, a njegovo mišljenje temelji se na analizi dostupnih tehničkih parametara relevantnih za obračun pa se ovaj dio prigovora ukazuje kao neodlučan za ocjenu pravilnosti stručnog mišljenja, jer proizlaze iz očito pogrešne interpretacije nalaza, budući da se iz istog izravno ne usvajaju pravni zaključci, već kroz ukupnost svih dokaza tijekom postupka. Kako trajanje prometne regulacije predstavlja ključni tehnički parametar za obračun troškova, bilo ga je nužno razmotriti, no pitanje pravne valjanosti odjave regulacije nije u nadležnosti vještaka, već Suda.

Vezano za tužiteljev navod kako vještak nije izvršio zadatak (obračun troškova), predmetni prigovor temelji se na pogrešnom razumijevanju stručnog zadatka. Naime, vještak je jasno utvrdio da dokumentacija u spisu nije potpuna za provedbu egzaktnog obračuna te da nedostaju ključni tehnički elementi nužni za primjenu Cjenika. Pri tome se posebno ističu: klasa retrorefleksije prometnih znakova (folija 1. ili 2, klase) i druge tehničke specifikacije elemenata signalizacije te precizna razrada situacijskog prikaza u odnosu na Cjenik (oznake sa situacije nisu povezive s Cjenikom). Stoga, bez navedenih podataka nije moguće izvršiti stručno verificiran i metodološki ispravan obračun. Kako vještak ne može niti smije proizvoljno pretpostavljati tehničke parametre, niti nadomještati nedostatke dokumentacije, svaki drugačiji postupak bio bi suprotan pravilima struke i doveo bi do nepouzdanog i pravno neodrživog nalaza.

Na prigovor tužitelja kako si je vještak sam sebi postavio matematički zadatak, vještak navodi kako prigovor tužitelja nije osnovan, jer ovdje korištena metoda predstavlja standardne metodu grube aproksimacije u uvjetima nepotpune dokumentacije, kako bi se nastojala preispitati barem načelno vjerodostojnosti potraživanog iznosa s računa te je time to legitiman stručni alat za procjenu mogućih nepravilnosti prilikom obračuna svih stavki temeljem cijena iz Cjenika. Vještak je pri tome jasno naznačio ograničenja takvog pristupa, čime je postupio transparentno i stručno.

Ne slaže se s navodima tužitelja kako je 'vještak mogao izračunati cijenu radova prometne regulacije koja je odobrena Rješenjem...' te da vještak svoj zadatak nije izvršio.

Istina je kako su oznake uz prometne znakove na situacijama vezane uz oznake iz Pravilnika o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama (NN 33/05, 64/05, 155/05 i 14/11; danas 92/19), a nisu dosljedno povezane sa stavkama iz Cjenika vertikalne signalizacije i opreme za privremene regulacije prometa, iz spisa predmeta. O tome je vještak dao ilustraciju kroz Primjere prometnih znakova u Nalazu i mišljenju, a ovdje na prigovor tužitelja dodatno pojašnjava kako za cijeli skup prometnih znakova sa situacije koja prileži rješenju nije poznata klasa retrorefleksije (1. ili 2.) te stoga svaki pojedini element (prometni znak) može po svakom isporučenom komadu opreme, jednokratno ili promjenjivo kroz vrijeme, imati cijenu iz prvog ili drugog stupca iskazanih cijena iz Cjenika. Primjerice, jedan prometni znak Δ 60 cm može imati cijenu 75,50 kn ako je I. klase, a drugi isti prometni znak Δ 60 cm može imati cijenu 97,70 kn ako je isporučen kao II. Klasa retrorefleksije.

Drugim riječima, koliko ima komada isporučenih prometnih znakova toliko ima s njima kombinacija po pitanju njihovih klasa retrorefleksije. Kako se na situaciji nalazi najmanje 16 pojedinih prometnih znakova, možemo govoriti o ukupno $216 = 65 \cdot 36$ različitih postava i time toliko različitih cijena signalizacije, ovisno o klasi retrorefleksije pojedinog prometnog znaka.

Vještak je stoga stava kako su sva relevantna tehnička pitanja u predmetu razjašnjena u potrebnoj mjeri i s dostatnim stupnjem stručne obrazloženosti.

17. Vještak Bojan Linardić je na ročištu od 9. lipnja 2026. usmeno obrazložio svoj nalaz i mišljenje navodeći da u cijelosti ostaje kod navoda iz istoga, kao i kod navoda iz pisanog očitovanja na prigovore tužitelja.

Na poseban upit zamjenika punomoćnika tužitelja navodi da su ključni tehnički elementi nužni za primjenu cjenika, a koji nedostaju na grafičkom prilogu situacije koji prileži rješenju, jesu dimenzije prometnih znakova, kao i vrste folija odnosno klasa retro refleksije tih znakova.

Zamjenik punomoćnika tužitelja prigovara iskazu vještaka u cijelosti.

18. Na istom ročištu navedenom u prethodnoj točki obrazloženja ove presude vještak Neven Ereš usmeni je obrazložio svoj nalaz i mišljenje navodeći da u cijelosti ostaje kod navoda iz istoga.

Na poseban upit zamjenika punomoćnika tužitelja iz kojeg razloga je naveo u nalazu i mišljenju da je pravovaljano otkazivanje nužno za utvrđivanje cijene radova, navodi da nije ulazio u pravnu ocjenu otkazivanja obzirom isto predstavlja pravno pitanje, već je, obzirom da smatra da je isto relevantno za ispunjavanje zadatka vještačenja koje mu je postavio sud napravio izračun za obje varijante.

19. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, a u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a, te na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

20. Temeljem čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

Temeljem čl. 221 a. ZPP-a pak sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Dakle, dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijenit će pravila o teretu dokazivanja.

Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje je mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

21. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu u iznosu specificiranom u tužbi na ime cijene postavljene privremene regulacije prometa u utuženom razdoblju.

22. Između stranaka je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva, da li vjerodostojna isprava sadrži sve sastojke propisane čl. 31. st. 3. Ovršnog zakona, da li je tuženik s danom 28. rujna 2012. otkazao privremenu regulaciju prometa, stranačka sposobnost tužitelja, te da li je za utuženo potraživanje nastupila zastara.

23. Prije svega, u odnosu na procesni prigovor tuženika vjerodostojnosti isprava priloženih uz prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, valja istaknuti da predmetni ovršni prijedlog sadrži sve podatke koji su bili potrebni da bi se na temelju istog moglo donijeti rješenje o ovrsi, u smislu odredbe čl. 41. st. 2. i čl. 41. st. 2. OZ-a, poglavito platni nalog, a time i samo rješenje o ovrsi sadrži sve potrebne propisane podatke te je ovrha u konkretnom slučaju bila određena sukladno odredbi čl. 280. st. 2. OZ-a.

Međutim, nakon podnošenja prigovora protiv rješenja o ovrsi bespredmetno je raspravljati o podobnosti ovršnog prijedloga za donošenje rješenja o ovrsi te o podobnosti rješenja o ovrsi za provedbu ovrhe, s obzirom da sud u predmetnoj parnici odlučuje isključivo o održavanju na snazi ili ukidanju platnog naloga koji je sadržan u pobijanom rješenju o ovrsi (čl. 58. st. 3. OZ-a u vezi čl. 45. st. 3. ZPP-a).

24. U odnosu na prigovor tuženika da je s danom 28. rujna 2012. otkazao privremenu regulaciju prometa, te da nije dužan tužitelju nakon toga dana plaćati naknadu za istu, sud je, uvidom u dokumentaciju u spisu, kao i iskaze svjedoka (uključujući i zaposlenika tuženika), utvrdio da je i nakon navedenog datuma bila postavljena privremena regulacija prometa (do 15. prosinca 2012.), ali u manjem obujmu nego u razdoblju koje je prethodilo tom datumu.

Pri tome sud nije uzeo u obzir iskaz odgovorne tuženika da nakon navedenog datuma nije bila postavljena nikakva privremena regulacija prometa, a sve iz razloga navedenog pod točkom 4. obrazloženja ove presude.

25. Nadalje, stav je ovog suda da tuženik nije mogao samovoljno otkazati privremenu regulaciju prometa, već privremenu regulaciju prometa, po završetku radova, uklanja ovdje tužitelj sukladno odredbi čl. 62. st. 2. Zakona o cestama ("Narodne novine" broj: 84/11, dalje: ZC), kao i rješenju Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, Sektora za ceste klasa: UP/I-340-08/12-002/233, urbroj: 251-13-91/203-12-11/AM od 31. kolovoza 2012., pa je sud takav izneseni prigovor tuženika ocijenio neosnovanim.

26. Prigovor zastare sud je također ocijenio neosnovanim budući je utuženi račun dospio za plaćanje 26. veljače 2013., a prijedlog za ovrhu je podnesen 19. veljače 2016., dakle, unutar zastarnog roka od tri godine sukladno čl. 228. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21. 114/22 i 156/22, 155/23, dalje: ZOO).

27. Prigovor nedostatka stranačke sposobnosti na strani tužitelja sud je također ocijenio neosnovanim obzirom je kao ovrhovoditelj (sada tužitelj) naveden ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., OIB: 85584865987, koji je upisan u sudski registar kao pravna osoba, te ima stranačku sposobnost.

28. U odnosu na Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo Bojana Linardića od 28. srpnja 2025. sud isti nije prihvatio u dijelu u kojem vještak iznosi ocjene o pravnim pitanjima, odnosno u dijelu kojem navodi da "da s obzirom na sve navedene okolnosti utuženi račun tužitelja, tuženik nije bio dužan podmiriti".

Međutim, sud je isti prihvatio u dijelu u kojem je vještak, sukladno zadatku suda (izračun cijene radova privremene prometne regulacije), naveo da utuženi račun tužitelja ne predstavlja vjerodostojan iskaz cijene radova izvršene usluge radova prometne regulacije tijekom predmetnog vremenskog razdoblja.

Navedeni zaključak obrazlaže navodeći da u "Cjeniku vertikalne signalizacije i opreme za privremene regulacije prometa" Zagrebačkog Holdinga koji prileži spisu ne postoje sve stavke prikazane na situaciji iz rješenja Grada Zagreba klasa: UP/I-340-08/12-002/233, urbroj: 251-13-91/203-12-11/AM od 31. kolovoza 2012., niti su opisi stavki povezani s uobičajenim šiframa za pojedinačni prometni znak, kako je to bilo uređeno Pravilnikom o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama (NN 33/05, 64/05, 155/05 i 14/11; sada 92/19). Na odgovarajućoj situaciji (list 53 spisa) postoje jasne oznake pojedinih prometnih znakova (A25, E01, K31 i dr.), no njih nije moguće jednoznačno povezati sa stavkama navedenim u Cjeniku, jer nisu poznate niti odabrane klase retrorefleksije (folija A ili B). Radi navedenoga, samo na temelju situacije, cjenika i određenog vremenskog perioda, nije moguće utvrditi specifikaciju troškova iz utuženog računa.

Stav je suda da je sudski vještak Bojan Linardić, u dijelu u kojem je sud njegov Nalaz i mišljenje prihvatio, isti izradio korektno i u skladu s pravilima struke, kao i na temelju materijalne dokumentacije u spisu, da je kvalitetno obrazložen i logičan, te da je pisanim očitovanjem, kao i usmenim obrazloženjem istog na ročištu, otklonio sve prigovore tužitelja.

29. Sud nije prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Nevena Ereša u kojem navodi dvije opcije izračuna.

Prvu, u kojoj navodi da ako je otkazivanje privremene regulacije prometa tuženika tužitelju putem poruke elektroničke pošte nije bilo pravovaljano, tada tehničkim putem nije moguće isključiti mogućnost da su svi obračunati troškovi privremene regulacije prometa prema računu tužitelja listu 6 spisa u ukupnom iznosu s PDV-om od 127.820,63 kn bili tehnički prihvatljivi i opravdani.

Drugu, u kojoj navodi da ako je otkazivanje privremene regulacije prometa tuženika tužitelju putem poruke elektroničke pošte bilo pravovaljano, tada su obračunati troškovi privremene regulacije prometa prema računu tužitelja listu 6 spisa u ukupnom iznosu s PDV-om od 127.820,63 kn samo djelomično tehnički prihvatljivi i opravdani u ukupnom iznosu s PDV-om od 54.446,50 kn.

Sve ovo iz razloga što sam vještak u točki 1. i 2. nalaza navodi da u utuženom računu tužitelja ne postoji specifikacija obračunatih troškova, te je sud stava da vještak u mišljenju samo paušalno, za obje varijante obračuna, navodi kako su obračunati troškovi privremene regulacije prometa prema utuženom računu tužitelja "tehnički prihvatljivi i opravdani", ne obrazlažući kako je obračunao iznose navedene u Nalazu i mišljenju, ako u utuženom računu ne postoji specifikacija obračunatih troškova.

Nadalje, stav je suda da su navodi iz zaključnog mišljenja sudskog vještaka Nevena Ereša paušalni i nedovoljno obrazloženi, te u suprotnosti sa utvrđenjima iz točaka 1. i 2. istog Nalaza i mišljenja navedenog vještaka, dok je sudski vještak Bojan Linardić svoj Nalaz i mišljenje detaljno, stručno i logično obrazložio kako je to navedeno pod točkom 28. obrazloženja ove presude.

Naime, u ovom slučaju je određeno provođenje kombiniranog građevinskog i prometnog vještačenja u kojem pojedini tehnički elementi (oprema, vrijeme, prostorni raspored, cijene i drugo) ne mogu biti promatrani izolirano, već isključivo u njihovoj međusobnoj povezanosti, slijedom čega je razmatranje cjelokupne stručne građe u spisu, uključujući i prethodna vještačenja, bilo nužno radi osiguranja unutarnje logičke povezanosti nalaza.

Dodatno je potrebno napomenuti da je Nalaz i mišljenje sudskog vještaka Bojana Linardića dostavljen sudskom vještaku Nevenu Erešu 27. ožujka 2026., kako bi, uzimajući u obzir utvrđenja građevinskog vještaka, svoj nalaz i mišljenje, ukoliko to smatra potrebnim, mogao dodatno obrazložiti, nadopuniti ili izmijeniti, ali to nije učinio niti pisanim putem do održavanja ročišta, niti na ročištu na kojem je usmeno obrazložio isti.

30. Obzirom na utvrđenja suda iz točaka 29. i 30. obrazloženja ove presude, stav je suda da tužitelj nije dokazao visinu tužbenog zahtjeva što je bio dužan temeljem čl. 219. ZPP-a, te temeljem čl. 451. st. 3. ZPP-a, odlučeno kao pod I. izreke ove presude.

31. Odluka o zahtjevima stranaka za naknadom troškova parničnog postupka iz toč. II. i III. izreke ove presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i 2. ZPP i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 - dalje u tekstu Tarifa), Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine br 118/2018) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine 37/2023).

Tuženiku, koji je u cijelosti uspio u ovom parničnom postupku, je tako u trošak parničnog postupka kao potreban priznat trošak: sastava prigovora (Tbr.11. Tarife) u

iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak sastava navedenog podneska u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, zastupanja na ročištu od 4. listopada 2016. (Tbr.9/1. Tarife) u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 125,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, sastava podneska od 21. listopada 2016. (Tbr.8/1. Tarife) u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak sastava navedenog podneska u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, zastupanja na ročištu od 9. veljače 2017. (Tbr.9/1. Tarife) u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, zastupanja na ročištu od 14. veljače 2019. (Tbr.9/1. Tarife) u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, zastupanja na ročištu od 22. svibnja 2019. (Tbr.9/1. Tarife) u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, sastava podneska od 7. srpnja 2020. (Tbr.8/1. Tarife i čl. 2. ZPP-a) u iznosu od 125,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, sastava podneska od 29. srpnja 2020. (Tbr.8/3. Tarife) u iznosu od 200,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak sastava navedenog podneska u iznosu od 800,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora i tarifnom broju, sastava podneska od 30. ožujka 2023. (Tbr.8/4. Tarife) u iznosu od 50,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak sastava navedenog podneska u iznosu od 75,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan, sastava podneska od 29. rujna 2023. (Tbr.8/3. Tarife) u iznosu od 200,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak sastava navedenog podneska u iznosu od 800,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora i tarifnom broju, sastava podneska od 7. studenog 2023. (Tbr.8/1. Tarife) u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak sastava navedenog podneska u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, sastava podneska od 15. prosinca 2023. (Tbr.8/3. Tarife) u iznosu od 200,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak sastava navedenog podneska u iznosu od 800,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora i tarifnom broju, zastupanja na ročištu od 2. veljače 2024. (Tbr.9/2. Tarife) u iznosu od 250,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 750,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, sastava podneska od 3. listopada 2025. (Tbr.8/1. Tarife i čl. 2. ZPP-a) u iznosu od 125,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, zastupanja na ročištu od 27. ožujka 2026. (Tbr.9/2. Tarife) u iznosu od 250,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 250,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan

sukladno vrijednosti predmeta spora, zastupanja na ročištu od 9. lipnja 2026. (Tbr.9/1. Tarife) u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV (Tbr.46. Tarife) u visini od 25%, dok se za preostali zatraženi trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 500,00 eura uvećano za PDV odbija kao neosnovan sukladno vrijednosti predmeta spora, sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u iznosu od 216,07 eura, dok se za preostali zatraženi iznos navedene sudske pristojbe od 0,03 eura odbija kao neosnovan, obzirom mu navedeni trošak nije niti nastao, odnosno sveukupni iznos od 6.966,07 eura.

Tuženik, sukladno čl. 155. ZPP-a, nema pravo na trošak sastava podneska od 12. studenog 2020. u iznosu od 125,00 eura uvećano za PDV obzirom istim samo obavještava sud da se već očitovao na podnesak tužitelja.

U Zagrebu 17. srpnja 2026.

Sudac:
Lovre Sardelić

Viši sudski savjetnik-specijalist:
Domagoj Klinžić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. Tužitelju po pun uz pristojba za presudu
2. Tuženiku po pun
3. kalendar

Broj zapisa: **9-3088a-e240c**

Kontrolni broj: **00cd0-49fdf-a5672**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LOVRE SARDELIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.